

Лукашова Л.В.кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту

Київського національного торговельно-економічного університету

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ГОСПОДАРСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

У статті досліджено актуальні проблеми управління господарською діяльністю суб'єктів малого підприємництва, а саме вибір та обґрунтування оптимальної системи оподаткування, обліку та звітності, яка забезпечувала б мінімізацію податкового навантаження на суб'єкта господарської діяльності, та недостатню реалізацію програм державної підтримки малого підприємництва. Запропоновано шляхи вирішення ідентифікованих проблем.

Ключові слова: суб'єкти малого підприємництва, суб'єкти мікропідприємництва, фізичні особи – підприємці, спрощена система оподаткування, єдиний податок, реєстратори розрахункових операцій.

В статье исследованы актуальные проблемы управления хозяйственной деятельностью субъектов малого предпринимательства, а именно выбор и обоснование оптимальной системы налогообложения, учета и отчетности, которая обеспечивала бы минимизацию налоговой нагрузки на субъекта хозяйственной деятельности, и недостаточная реализация программ государственной поддержки малого предпринимательства. Предложены пути решения идентифицированных проблем.

Ключевые слова: субъекты малого предпринимательства, субъекты микропредпринимательства, физические лица – предприниматели, упрощенная система налогообложения, единый налог, регистраторы расчетных операций.

Постановка проблеми. Мале підприємництво є найбільш масовою формою ділової активності та забезпечує соціально-економічну стабільність розвитку країни. Суб'єкти малого підприємництва – це рушійна сила економіки більшості країн світу. Вітчизняне мале підприємництво виникло на етапі проголошення незалежності України одночасно зі становленням правового поля для ведення підприємницької діяльності. Суб'єкти малого підприємництва представляють значний прошарок суб'єктів господарювання. Станом на 2015 р. обсяг реалізованої продукції та послуг суб'єктами малого підприємництва становив 1 318 974,1 млн. грн., що становить 24% загального обсягу реалізації продукції та послуг в Україні. Все вищевикладене зумовлює посилення інтересу вітчизняних учених до окремих аспектів функціонування суб'єктів малого підприємництва, які роблять суттєвий внесок у розвиток економіки країни.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблеми функціонування малого підприємництва є об'єктом досліджень науковців багатьох країн світу. Вагомий внесок у розвиток теорії малого бізнесу зробили такі закордонні вчені, як П. Друкер, А. Маршалл, А. Сміт, Й. Шумпетер. Особливості управління господарською діяльністю суб'єктів малого підприємництва розглядали також і провідні вітчизняні вчені: О.Ю. Ольвінська, Т.В. Уманець, А.А. Садеков,

А.М. Лисенко, Л.О. Боцьора та ін. Слід зазначити, що внаслідок динамічних змін в економічній, соціальній та податковій політиці України в 2014–2016 рр. більшість нововведень не враховано в працях провідних учених-економістів. Вищевикладене зумовлює необхідність проведення досліджень у даному напрямі.

Мета статті. Метою дослідження є ідентифікація та обґрунтування актуальних проблем управління господарською діяльністю суб'єктів малого підприємництва, а також пошук шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Суб'єкти малого підприємництва нині є основою розвитку та ефективного функціонування економіки багатьох країн світу. У різних країнах існують різні критерії щодо визначення суб'єктів малого підприємництва. Так, у країнах Європейського Союзу критеріями, за якими суб'єкт господарювання може бути віднесений до суб'єктів малого підприємництва, є чисельність зайнятих осіб (≤ 50), річний обсяг реалізації (до 4 млн. євро) та розмір уставного фонду (до 2 млн. євро); у США єдиний критерій – чисельність зайнятих осіб (в обробній промисловості – ≤ 1000 , в інших сферах – ≤ 100); в Японії – чисельність зайнятих осіб (в обробній промисловості і транспорті – ≤ 300 , в оптовій торгівлі – ≤ 100 , у роздрібній торгівлі та інших сферах діяльності – ≤ 50) та розмір уставного

фонду (відповідно в обробній промисловості і транспорті – до 100 млн. єн, в оптовій торгівлі – до 30 млн. єн, у роздрібній торгівлі та інших сферах діяльності – до 10 млн. єн), а в Росії – чисельність зайнятих осіб (≤ 100) та річний обсяг реалізації (до 400 млн. руб.) [1].

У частині 3 статті 55 Господарського кодексу України [2] визначено основні критерії віднесення суб'єктів господарювання до суб'єктів малого підприємництва, а саме: середня кількість зайнятих працівників у звітному періоді та річний сукупний дохід від усіх видів економічної діяльності суб'єкта господарювання (табл. 1). Своєрідним маркером, який відображає приналежність суб'єктів господарювання до суб'єктів малого підприємництва, є специфічні форми фінансової звітності, що подаються до органів Державної служби статистики України.

У ході дослідження діяльності вітчизняних суб'єктів малого підприємництва було з'ясовано, що переважну їх більшість становлять фізичні особи – підприємці (ФОП) без створення юридичної особи. ФОП – найпростіша організаційно-правова форма суб'єкта господарської діяльності, для якої не передбачено установчих документів та уставного фонду. У 2015 р. загальна кількість суб'єктів малого підприємництва в Україні з урахуванням суб'єктів мікропідприємництва становила 1 958 385 одиниць, у тому числі 1 630 571 фізична особа – підприємець, що становить 83,3% від загальної кількості суб'єктів малого підприємництва [4]. У період з 2010 по 2015 р. частка фізичних осіб – підприємців у загальній кількості суб'єктів малого підприємництва коливалася в межах 78–83,5% (рис. 1). Найвищий показник в абсо-

лютному і відносному вимірах був зафіксований у 2010 р. – 1 804 763 одиниці та 83,5% відповідно. Слід зазначити, що більшість фізичних осіб – підприємців є суб'єктами мікропідприємництва. Станом на 2015 р. їх частка в складі фізичних осіб – підприємців – суб'єктів малого підприємництва сягає 99,76% (1 626 589 одиниць).

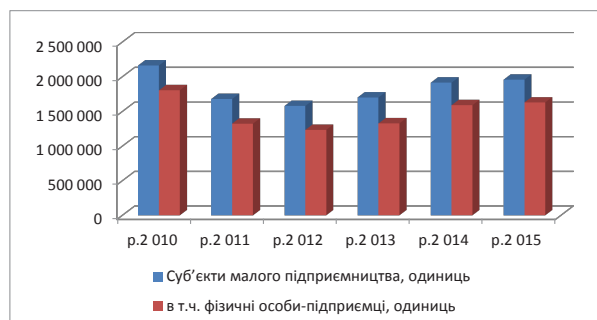

Рис. 1. Динаміка зміни чисельності фізичних осіб – підприємців – суб'єктів малого підприємництва в 2010–2015 рр. [4]

Ураховуючи вищевикладене, під час визначення актуальних проблем управління господарською діяльністю суб'єктів малого підприємництва головний акцент було зроблено на тих проблемах, з якими стикаються саме фізичні особи – підприємці.

Однією з головних проблем, що постають перед суб'єктами малого підприємництва, фізичними особами – підприємцями, є вибір та обґрунтування оптимальної системи оподаткування, обліку та звітності, яка забезпечувала б мінімізацію податкового навантаження на суб'єкта господарської діяльності. Нині фізичні

Таблиця 1

Критерії віднесення суб'єктів господарювання до суб'єктів малого підприємництва

Критерії	Суб'єкти мікропідприємництва ¹		Суб'єкти малого підприємництва	
	Фізичні особи	Юридичні особи	Фізичні особи	Юридичні особи
Середня кількість зайнятих працівників у звітному періоді (календарному році)	≤ 10 осіб	≤ 10 осіб	≤ 50 осіб	≤ 50 осіб
Річний сукупний дохід від всіх видів економічної діяльності	≤ 2 млн. євро за середньо-річним курсом НБУ	≤ 2 млн. євро за середньорічним курсом НБУ	≤ 10 млн. євро за середньо-річним курсом НБУ	≤ 10 млн. євро за середньорічним курсом НБУ
Фінансова звітність, що подається до органів Державної служби статистики	- ²	Спрощений фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва (форма № 1-мс)	-	Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва (форма № 1-м)

¹ Відповідно до статті 1 Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого та середнього підприємництва в Україні» [3], термін «суб'єкти малого підприємництва» охоплює суб'єктів мікропідприємництва.

² Фізичні особи – суб'єкти мікро- та малого підприємництва фінансову звітність до органів Державної служби статистики не подають.

Таблиця 2

**Порівняльний аналіз альтернативних форм оподаткування, обліку та звітності,
що застосовуються суб'єктами малого підприємництва**

Параметри/ обмеження	ССО I група	ССО II група	ССО III група		Загальна система оподаткування
			Платник ПДВ	Неплатник ПДВ	
Категорії, для яких передбачена система оподаткування	Фізичні особи – підприємці		Фізичні особи – підприємці та юридичні особи		
Граничний розмір доходу, тис. грн.	300	1500	5000		Обмеження відсутні
Гранична чисельність найманих працівників	Не використовують працю найманих працівників	10 осіб	Ліміту кількості найманих працівників немає ³		
Розмір податкових зобов'язань	До 10% мінімальної з/п – 137,80 грн.	До 20% мінімальної з/п – 275,60 грн.	3% від обороту	5% від обороту	18% від чистого доходу ⁴
Розмір ЄСВ ⁵	Мінімальний розмір ЄСВ – 22% мінімальної з/п ⁶	Мінімальний розмір ЄСВ за ФОП – 22% мінімальної з/п та 22% з/п найманих працівників і 8,41% з/п працівників-інвалідів ⁷			
Потреба в застосуванні РРО [6]	Не потрібно	Не потрібно при обсязі річного доходу до 1 млн. 6 умм. [7]			Обов'язкове застосування РРО
Звітний період	Календарний рік	Календарний рік, календарний квартал (для звіту 1ДФ)	Календарний квартал, календарний рік (для звіту з ЄСВ), місяць (для декларації з ПДВ)		Календарний місяць
Форми звітності	Податкова декларація, звіт з ЄСВ, книга обліку доходів та витрат ФОП	Податкова декларація, звіт з ЄСВ, звіт 1ДФ ⁸ , книга обліку доходів та витрат ФОП	Податкова декларація, звіт з ЄСВ, звіт 1ДФ Податкова декларація з ПДВ, реєстри виданих та отриманих податкових накладних, книга обліку доходів та витрат ФОП		Податкова звітність, звітність по РРО, звітність до фондів соцстраху, звітність до фонду інвалідів, звітність по ЄСВ, фінансова та статистична звітність
Вид діяльності / обмеження видів діяльності	Роздрібний продаж товарів на ринках та/або надання побутових послуг населенню	Обмеження видів економічної діяльності ⁹	Будь-які види діяльності, окрім зазначених в пп. 3. П. 291.4. Податкового Кодексу України [8]		Обмеження відсутні, можна обрати будь-який вид діяльності

³ У разі застосування суб'єктами малого підприємництва спрощеної системи оподаткування III групи або загальної системи оподаткування обмеження граничної чисельності найманих працівників існують лише в ГКУ. У разі перевищення суб'єктом господарювання ліміту працівників у 50 осіб він набуває статусу суб'єкта середнього підприємництва за умови, що кількість зайнятих працівників знаходиться в межах від 50 до 250 осіб.

⁴ Чистий дохід вираховується як дохід мінус документально підтверджені витрати, пов'язані з підприємницькою діяльністю. Якщо підприємець не отримав доходу у звітному періоді, податок не сплачується.

⁵ З 01.01.2017 фізичні особи – підприємці, які обрали спрощену систему оподаткування та які перебувають на загальній системі оподаткування, звільнюються від сплати ЄСВ за себе, якщо вони є пенсіонерами за віком або інвалідами та отримують, відповідно до Закону № 2464 у редакції Закону № 1774 [5], пенсію або соціальну допомогу.

⁶ З 01.01.2017 мінімальний розмір ЄСВ за ФОП для I групи ССО становить 352 грн. на місяць.

⁷ З 01.01.2017 мінімальний розмір ЄСВ за ФОП або за 1 найманого працівника становить 704 грн. на місяць.

⁸ Використовується лише за наявності найманих працівників. Податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку.

⁹ II група платників єдиного податку не може займатися наданням посередницьких послуг з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна, діяльністю з виробництва, продажу ювелірних та побутових виробів із дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння. Платники єдиного податку II групи можуть надавати послуги тільки фізичним особам та /або платникам єдиного податку.

особи – підприємці можуть обирати будь-яку форму оподаткування, обліку та звітності, передбачену чинним законодавством, проте переважна більшість підприємців застосовують спрощену систему оподаткування (ССО). Це зумовлено легкістю здійснення податкового та бухгалтерського обліку та мінімальною кількістю форм звітності, що подаються до Державної фіскальної служби району реєстрації приватного підприємця. Проте, як показали проведені дослідження, незважаючи на певні переваги спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, остання не завжди є найкращою та обґрунтованою з точки зору економічного ефекту для застосування фізичними особами – підприємцями. Проведений порівняльний аналіз наявних форм оподаткування, обліку та звітності дав змогу систематизувати обмеження, які супроводжують ту чи іншу форму оподаткування (табл. 2).

Станом на 2017 р. існує чотири групи платників єдиного податку. Найбільш поширеними є I, II та III групи, представлені в табл. 1. До IV групи платників єдиного податку з 2015 р. віднесено колишніх платників фіксованого сільськогосподарського податку. На цю групу не поширюється обмеження в частині обсягів доходу або кількості найманих працівників. Щоб отримати статус платника єдиного податку, сільгоспвиробники повинні виконувати умови відносно долі сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий рік, яка має дорівнювати або перевищувати 75% (відповідно до пп. 4 п. 291.4 ПКУ) [8]. Існує низка обмежень щодо IV групи ССО, які стосуються переважно структури доходу, видів економічної діяльності та наявності податкового боргу¹⁰.

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності, безумовно, є зручною, проте не завжди економічно обґрунтованою для застосування. Фізичні особи – підприємці, обираючи ССО, здебільшого керуються міркуваннями щодо простоти здійснення бухгалтерського та податкового обліку і не зважають на значні обмеження та незручності, які її супроводжують. В окремих випадках найкращим вибором для суб'єктів малого підприємництва є загальна система оподаткування, а саме: якщо розмір доходу перевищує 5 млн. грн.; якщо вид економічної діяльності підпадає під обмеження, зазначені в пп.3. п. 291.4. Податкового Кодексу України або стосується посередницьких послуг з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна, діяльності з виробництва, продажу ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння,

дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння тощо; якщо обов'язково необхідно застосовувати РРО; якщо сукупний обсяг податкового навантаження є меншим у разі застосування загальної системи оподаткування, ніж у разі застосування ССО.

Вивчення світового досвіду розвитку малого підприємництва дало змогу виявити ще одну нагальну проблему, а саме відсутність програм державної підтримки вітчизняних суб'єктів малого підприємництва. Експерти наголошують, що найкращі умови для розвитку малого підприємництва на нині створені в США, Канаді, Японії та Сінгапурі. Наприклад, у США підтримка малого підприємництва є одним із пріоритетних напрямів державної політики на федеральному рівні. Державна підтримка суб'єктів малого підприємництва здійснюється безпосередньо підрозділами Адміністрації малого бізнесу США¹¹, уповноваженими компаніями та партнерськими організаціями, а фінансується федеральним урядом із затвердженого конгресом федерального бюджету. Ще однією країною з надзвичайно розвиненим сектором малого підприємництва є Канада. Ця країна посідає друге місце у світі після США за кількістю малих підприємств. Нині в Канаді розроблено спеціальні програми інформаційної, фінансової і науково-технічної підтримки суб'єктів малого підприємництва в провінції за участю урядових органів, банків, університетів, торговельних палат, союзів підприємців. Метою таких програм є інтенсивний розвиток сімейного, жіночого і молодіжного бізнесу, створення інноваційних парків, інформаційних бізнес-центрів і бізнес-інкубаторів. Уряд країни залучає суб'єктів малого підприємництва до державних проєктів, а також приділяє велику увагу стабілізації регуляторної системи у сфері підприємництва. Успішному розвитку економіки Японії теж значною мірою сприяв розвиток малого підприємництва. Частка суб'єктів малого підприємництва в економіці країни становить 40%. Для малих підприємств, які активно розвивають наукоємне та високотехнологічне виробництво, уряд країни виділяє субсидії на всіх етапах функціонування підприємств. Більшість законодавчих актів цієї країни визначають статус суб'єктів малого підприємництва, встановлюють розмір пільг для цих суб'єктів відповідно до видів економічної діяльності, регламентують антимонопольну діяльність. Основною проблемою, з якою стикаються малі підприємства Японії, є нестача фінансових ресурсів. Для полегшення процесу

¹⁰ Відповідно до п.291.5 ПКУ.

¹¹ Адміністрація малого бізнесу (SBA) була створена в 1953 р.

отримання позик суб'єктами малого підприємництва уряд Японії створив Корпорацію страхування малого та середнього підприємництва.

Вітчизняні реалії сьогодення дещо відрізняються від передового світового досвіду підтримки малого підприємництва в розвинених країнах світу. Основними перешкодами на шляху державної підтримки суб'єктів малого підприємництва в Україні є недосконалість законодавча база, надмірне податкове навантаження на суб'єктів господарювання та наявність близько 30 органів державної влади, що мають повноваження здійснювати контроль господарської діяльності суб'єктів малого підприємництва.

Одним із варіантів державної підтримки вітчизняних суб'єктів малого підприємництва може бути надання їм пільг в оподаткуванні за такими напрямками: відтермінування сплати окремих податків; подовження податкового періоду; можливість використання податкового кредиту; надання податкових знижок; виключення з оподатковуваних прибутків деяких витрат суб'єктів господарювання; часткове повернення раніше сплачених податків (податкова амністія).

Висновки. Основними проблемами управління господарською діяльністю суб'єктів малого підприємництва є, по-перше, вибір та обґрунтування оптимальної системи оподаткування, обліку та звітності, яка б знаходилась у відповідності з видами економічної діяльності, чисельністю зайнятих працівників, обсягами виробництва та реалізації продукції (послуг) та, по-друге, реалізація програм державної підтримки малого підприємництва. Обґрунтований вибір та застосування оптимальної системи оподаткування, обліку та звітності дають змогу суб'єктам малого підприємництва мінімізувати податкове навантаження, полегшити ведення бухгалтерського і податкового обліку та підвищити ефективність господарської діяльності в цілому. Щодо реалізації програм державної підтримки вітчизняних суб'єктів малого підприємництва, то їх результатом має бути прискорення розвитку вітчизняного малого підприємництва, використання його потенційних можливостей, перетворення його на дієвий механізм розв'язання економічних і соціальних проблем, стійка тенденція збільшення кількості суб'єктів малого підприємництва, створення нових робочих місць, насичення ринку вітчизняними товарами та послугами.

Список використаних джерел:

1. Ольвінська О.Ю. Особливості державного регулювання малого підприємництва у країнах світу / О.Ю. Ольвінська // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2015. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=814>.
2. Господарський кодекс України : чинний документ № 436-15 в редакції від 20.09.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
3. Закон України «Про розвиток та державну підтримку малого та середнього підприємництва в Україні» : чинний документ № 4618-17 від 22.03.12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/4618-17>.
4. Офіційний веб-сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
5. Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» : чинний документ № 2462-17 в редакції Закону № 1774-19 від 01.01.2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2464-17>.
6. Закон України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» № 265/95-ВР від 06.07.1995 в редакції від 23.07.2015 р. (Закон від 01.07.2015 № 569-VIII) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://docs.dtkr.ua/ua/doc/1086.306.0>.
7. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій» № 569-VIII від 01.07.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://docs.dtkr.ua/doc/1214.228.0>.
8. Податковий кодекс України від 02.12.2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T102755.html.

Lukashova L.V

ACTUAL MANAGEMENT PROBLEMS OF ECONOMIC ACTIVITY OF SMALL BUSINESS ENTITIES

In the article explores the actual problems of management of economic activities of small business entities, such as selection and justification of the optimal taxation system, accounting and reporting and realizing program of state support of small business. The author proposed solutions for identified problems.

Small business entities today are the basis for the development and efficient functioning of the economy in many countries. Different countries have different criteria for the definition of small businesses entities. In the Economic Code of Ukraine defines the basic criteria for small business entities, namely: the average number of workers employed in the reporting period and the annual total income from all economic activities of the entity. In the article presents the comparative analysis of existing forms of taxation, accounting and reporting, which allowed to systematize restrictions that accompany some form of taxation. The simplified system of taxation, accounting and reporting is certainly convenient, but not always economically justified for applying. In some cases, the best choice for small business entities is the general taxation system, namely: if the amount of income more than 5 million UAN; if economic activity is subject to restrictions; if the total amount of tax burden is lower when applied general taxation system, than when using the simplified taxation system.

The study of international experience of small business allowed to reveal another urgent problem, namely the absence state support programs of domestic small businesses entities. The result of government programs support small businesses should accelerate the development of domestic small business, using its potential, turning it into an effective mechanism for solving economic and social problems, stable trend of increasing the number of small business entities and creating new jobs.

Keywords: subjects of small business, micro entities, individual entrepreneurs, simplified tax, single tax, registrars settlement operations.

УДК 658.3

Муха Р.А.

кандидат економічних наук,
старший викладач

Тернопільського національного економічного університету

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ РОБОТИ В КОМАНДІ

У статті розглянуто особливості мотиваційного процесу команди та виділено основні етапи мотивації. Виокремлено такі основні методи мотивації, як «батога і пряника», системи санкцій і стимулів та психологічні. Узагальнено підходи та принципи мотивації команди. Специфічністю мотиваційного процесу команди є те, що його можна розглядати, застосовуючи принцип синтезу й аналізу. Також варто виділяти три основні мотивації команди, зокрема індивідуальну мотивацію кожного члена команди, мотивацію лідера проекту та мотивацію команди як єдиного цілого. Особливість індивідуального заохочення членів команди полягає у тому, що вона спирається на ієрархію людських потреб А. Маслоу. Мотивація лідера проекту має залежати від його результату. Усю команду варто мотивувати через створення у її членів відчуття надійності і товарищескості. Важливим елементом, який здійснює позитивний вплив на функціонування команди, є сприятливе та креативне середовище, на яке необхідно звертати особливу увагу.

Ключові слова: команда, мотивація, командна робота, ієрархія потреб, управління проектом, аналіз, синтез.

В статье рассмотрены особенности мотивационного процесса команды и выделены основные этапы мотивации. Определены основные методы мотивации: «кнути и пряника», системы санкций и стимулов и психологические. Обобщены подходы и принципы мотивации команды. Специфичностью мотивационного процесса команды является то, что его можно рассматривать с двух сторон, применяя принцип синтеза и анализа. Также стоит выделять три основные мотивации команды, в частности индивидуальную мотивацию каждого члена команды, мотивацию лидера проекта и мотивацию команды как единого целого. Особенность индивидуального поощрения членов команды заключается в том, что оно основывается на иерархии человеческих потребностей А. Маслоу. Мотивация лидера проекта должна зависеть от результата проекта. Всю команду стоит мотивировать через создание у ее членов ощущения надежности и общительности. Важным элементом, который оказывает положительное влияние на функционирование команды, является благоприятная и креативная среда, на которую необходимо обращать особое внимание.

Ключевые слова: команда, мотивация, командная работа, иерархия потребностей, управление проектом, анализ, синтез.